

ע"פ 3293/11-15 - ד' ס' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

ע"פ 3293-11-15

מערער	ד' ס'
נגד	ע"י ב"כ עו"ד מאיר סוויסה
המשיבה	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 16.7.15
בת"פ 17849-05-11.

כללי

1. אשמתו של המערער נקבעה, על יסוד הודאתו, בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים. המערער הורשע והוטלו עליו 60 שעות של"צ ומאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד ההרשעה ולחלופין - כנגד עונש המאסר המותנה.

2. **ואלה המעשים:** ביום 7.7.10 התפתח ויכוח בין המערער לאשתו דאז, אשר היתה בהריון מתקדם, במהלכו הכה אותה המערער במכות ידיים בפניה, גרר אותה, משך את חולצתה לעיני העוברים והשבים ואיים עליה כי "ימרר את חייה", תוך שהוא מכה אותה. המערער איים על עובר אורח שניסה להגן על המתלוננת, ואמר לו כי אם יתקשר למשטרה, הוא יהרוג אותו.

טענות הצדדים

2. ב"כ המערער טוען כי יש לאמץ את המלצות תסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער ולהימנע מהרשעתו. התסקיר הינו חיובי ומלמד כי המערער שולב בהליך טיפולי ונתרם ממנו. עוד נטען כי מדובר בעבירות שהן

עמוד 1

במדרג הנמוך, למערער אין עבר פלילי ויש להעדיף את האינטרס השיקומי בעניינו. נטען גם כי יש להתחשב בכך שהסכמת המשיבה לכך ששירות המבחן יבחן את שאלת ההרשעה, יצרה אצל המערער ציפיה שהמשיבה תבחן את עניינו מחדש ותסכים להימנע מהרשעתו. בנסיבות דנן, הרשעת המערער עשויה להוביל לפגיעה קונקרטית וממשית בפרנסתו ובכלכלת בתו, הנמצאת בחזקתו עד להסדרת סוגיית המשמורת בעניינה. כמו כן, נטען שיש ליתן משקל גם לכך שהמערער הותקף על ידי המתלוננת ונגרמו לו סימני אלימות, ובמקרה דנן נקטה המשיבה באכיפה בררנית, בגינה ראוי להימנע מהרשעה. הוסף עוד כי יש נתק בין המערער למתלוננת ואלו גרושים. המערער עובד באופן סדיר באבטחה ואי הרשעה במקרה זה אינה בלתי אפשרית. המערער שיתף פעולה עם שירות המבחן והגורמים הטיפוליים, סיים ביצוע השל"צ, לאור אלה ולאור היות האירוע חד פעמי, יש להורות על ביטול ההרשעה, ולמנוע סיכול אפשרויות פרנסה. צוין עוד כי האירוע התרחש בשנת 2010 ומאז לא נפתחו תיקים נוספים.

מנגד, הדגישה ב"כ המשיבה כי מדובר באירוע אלימות שאינו מהחמורים, אך גם אינו מהקלים, לא ניתן לסיים אירוע כזה ללא הרשעה, מה עוד שלא הוברר קיום נזק קונקרטי. הענישה בעניינו של המערער היא מינימלית. העונש שהוטל על המערער, לרבות ההרשעה, אינם מצדיקים התערבות ערכאת ערעור.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו יליד 1981, גרוש מהמתלוננת, אב לילדה כבת חמש, מתגורר בבית הוריו בבאר שבע. שירות המבחן התרשם כי המערער מתקשה להודות באופן מלא בביצוע העבירות ולבחון את התנהגותו האלימה והשפעותיה על הזולת. יחד עם זאת, לאחר ששולב בטיפול במרכז למניעת אלימות, שירות המבחן התרשם כי הוא מפיק תועלת מהקשר הטיפולי. הומלץ להימנע מהרשעתו, להעמידו בצו מבחן למשך שנה, ולהשית עליו ענישה הרתעתית בדרך של עבודות שירות בהיקף נמוך של 80 שעות.

דין

4. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, עברו הפלילי הנקי והתרשמות שירות המבחן מהמערער, ובכלל זה ההליך הטיפולי ממנו נתרם. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. המערער פגע בשלומה הפיזי, בביטחונה ובכבודה של המתלוננת שהיתה בהריון מתקדם, ואיים עליה, כל זאת בנוכחות עוברים ושבים במקום, תוך שהוא גורם לה לחבלות. הכלל הוא כי במקרים מן הסוג הנדון לפנינו, על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית, לפיה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי בת זוגו ישלם מחיר משמעותי על מעשיו (ר': ע"פ 4732/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו) (2012)). במקרה דנן אין להתייחס בסלחנות לעבירות שביצע המערער עד כדישליטת אופיים העברייני של המעשים והימנעות מהרשעה. הכלל הוא כי ההימנעות מהרשעה או ביטולה, יעשה במקרים חריגים: **"רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה"** (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 341, 337 (1997)). המערער לא הוכיח כי הרשעתו תוביל לפגיעה חמורה בשיקומו. לענין זה אין די בחשש כללי וערטילאי לפגיעה בעתידו או בפרנסתו של המערער, אלא יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית שעלולה להיגרם למערער בגין הרשעתו, ופגיעה כזו לא הוכחה (ר': ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (2013); רע"פ 9118/12

פריגין נ' מדינת ישראל (2013). לעניין העונש שהוטל על המערער, נעיר כי בית משפט קמא הקל עם המערער, מתוך התחשבות בעובדה כי הוא קיבל לאחרונה משמורת על בתו. אשר-על-כן, בנסיבות דן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

הערעור נדחה.

ניתן היום, י"א בניסן, י"א תשע"ו, 19 אפריל 2016, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**